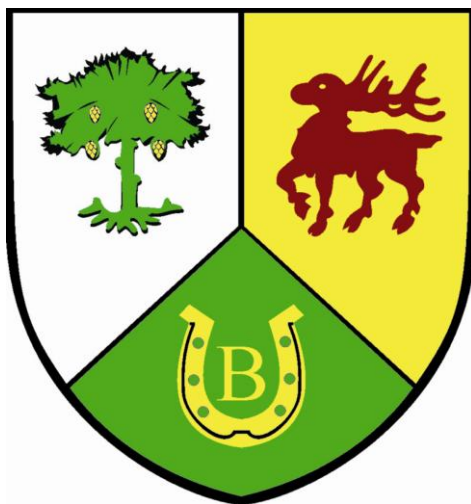

Załącznik Nr 1 do uchwały
Rady Gminy w Bytnicy Nr
XVII/77/08 z dnia 10
czerwca 2008 roku

Plan Odnowy Miejscowości Bytnica

na lata 2007-2015

Spis treści

1	Wstęp	3
2	Ogólna charakterystyka miejscowości Bytnica	5
2.1	Położenie geograficzne	5
2.2	Historia miejscowości	5
2.3	Środowisko przyrodnicze	8
2.3.1	Historia ochrony przyrody na terenie Bytnicy	8
2.3.2	Walory przyrodniczo – leśne	8
2.3.3	Użytki ekologiczne	11
2.3.4	Strefy ochrony	12
2.3.5	Pomniki przyrody	13
3	Analiza zasobów miejscowości	15
3.1	Inwentaryzacja zasobów społecznych	15
3.1.1	Ludność	15
3.1.2	Szkolnictwo	16
3.1.3	Sport i kultura	16
3.2	Inwentaryzacja zasobów infrastrukturalnych	18
3.2.1	Grunty	18
3.2.2	Drogi	19
3.2.3	Gospodarka wodno-ściekowa	19
3.2.4	Gospodarka odpadami	19
4.	Kierunki Rozwoju	20
5.	Analiza SWOT	22
6.	Zadania priorytetowe	23

1 WSTĘP

Plan Odnowy Miejscowości Bytnica zrodził się dzięki świadomości społecznej, aktywności i inicjatywie mieszkańców, którzy zauważyli, że Bytnica ma szanse pełniejszego i bardziej dynamicznego rozwoju. Rozwój ten może wspomóc wydatnie Unia Europejska dzięki licznym funduszom dla rozwoju obszarów wiejskich. Przygotowanie niniejszego opracowania, określającego stan obecny miejscowości i jej wizję rozwoju na przyszłość jest wyrazem dojrzałości mieszkańców sołectwa Bytnicy i gotowości do budowy lepszego jutra.

Plan Odnowy Miejscowości Bytnica na lata 2008 - 2013 przygotowany został w celu stworzenia możliwości pozyskiwania środków pozabudżetowych pochodzących z funduszy krajowych i funduszy strukturalnych Unii Europejskiej oraz innych programów. Planem objęte zostały miejscowość Bytnica oraz przysiółki Głębokie i Smolary Bytnickie, natomiast czas jego realizacji obejmuje swoim zasięgiem lata 2007 – 2015.

Plan Odnowy Miejscowości Bytnica na lata 2008 – 2015 przygotowany został w oparciu o „Plan rozwoju lokalnego gminy Bytnica”, „Strategię Rozwoju Gminy Bytnica” z uwzględnieniem „Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Bytnica”. Przedział czasowy został dostosowany do Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007 – 2013, Programów Operacyjnych na lata 2007 – 2013, Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007-2013 oraz Strategii Rozwoju Województwa Lubuskiego uwzględniającej działania, które będą współfinansowane ze środków krajowych i funduszy strukturalnych Unii Europejskiej w okresie programowania 2007-2013.

Powodem powiązania z wyżej wymienionymi dokumentami jest fakt, iż rozwój miejscowości Bytnica w perspektywie regionalnej jest nierozzerwalnie związany z rozwojem gminy Bytnica, powiatu krośnieńskiego i województwa lubuskiego. Niezbędne jest zatem stworzenie warunków umożliwiających wykorzystanie szerokiego spektrum dokumentów programujących rzeczywistość regionalną.

Plan Odnowy Miejscowości to ustalenie priorytetów zadań przeznaczonych do wprowadzenia w życie w celu poprawy sytuacji społeczno – gospodarczej Bytnicy. To

Plan umożliwiający pozyskanie środków finansowych, które zostaną przeznaczone na realizację tych zadań ze środków pochodzących ze źródeł lokalnych, regionalnych, krajowych i zagranicznych (w tym przede wszystkim środków Unii Europejskiej).

Działania niezbędne by wprowadzić w życie plan programujący rozwój miejscowości Bytnica, takie jak: planowanie strategiczne, perspektywiczna ocena sytuacji społecznej, gospodarczej i finansowej, wieloletnie planowanie inwestycyjne oraz planowanie finansowe, monitorowanie i ocena wykonania przewidzianych zadań, zostały w niniejszym dokumencie uwzględnione.

Plan zawiera zasady informowania mieszkańców, partnerów społecznych i podmiotów gospodarczych oraz pozyskiwania i wykorzystywania ich opinii w toku realizacji i aktualizacji zakresu przyjętych zadań. Zasady te zgrupowano w systemie monitoringu i komunikacji społecznej.

Praca nad przygotowywaniem Planu wsparta została konsultacjami z mieszkańcami Bytnicy, Głębokiego oraz Smolar Bytnickich, przeprowadzonymi za pośrednictwem Rady Gminy i Rady Sołeckiej oraz Lokalnej Grupy Działania. Wszystkie zadania zawarte w tym planie zostały wypracowane podczas Zebrania Wiejskiego z dnia 3 czerwca 2008 roku

Plan Odnowy Miejscowości Bytnica na lata 2007-2015 jest dokumentem otwartym a zapisane w nim zadania będą aktualizowane stosownie do zmieniających się uwarunkowań wewnętrznych jak i zewnętrznych, pojawiających się nowych możliwości oraz zmiany hierarchii priorytetów przyjętych przez Radę Gminy w Bytnicy. Uwzględniane będą również nowe potrzeby zgłaszane przez radnych, grupy mieszkańców, organizacje pozarządowe oraz sektor publiczny i prywatny.

2 Ogólna charakterystyka miejscowości Bytnica.

2.1 Położenie geograficzne.

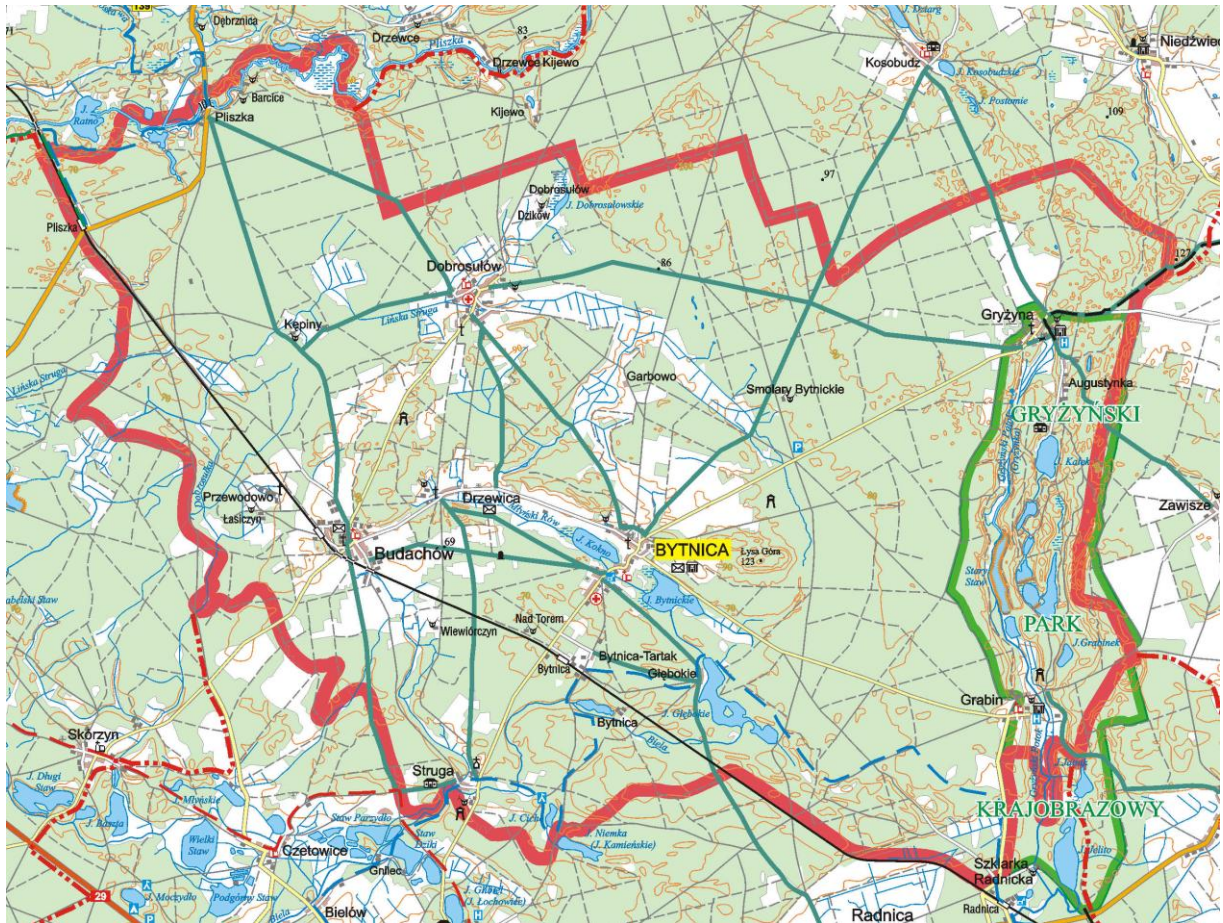
Gmina Bytnica leży w województwie lubuskim, północno-wschodniej części powiatu krosnieńskiego. Jest oddalona o 9 km od Krosna Odrzańskiego i około 50 km od Zielonej Góry. Miejscowość i sołectwo Bytnica usytuowana jest w środkowo południowej części gminy i stanowi jej stolicę. W skład sołectwa Bytnica oprócz wsi Bytnica wchodzi także miejscowość Głębokie, Smolary Bytnickie oraz osada Garbowo.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI BYTNICA

Obręb Bytnica jest największym obrębem gminy, zajmuje łączny obszar 5375,23 ha, z którego 4104,97 ha stanowi las, dając zalesienie rzędu 76,36 %.

2.2 Historia miejscowości

W 1936 roku kronikarz krośnieński Möller dowodzi w „*Krossen Kreis Kalender*”, że pierwsze wzmianki o Bytnicy pochodzą z 1219 roku. Mówią o niej w swych zapiskach Henryci Barbati i jego syn Condradi. „Bytnica” oznacza obszar, nad którym sprawowano władzę, dozór, kontrolę ze stolicy nad nim dominującej.

Pierwsze większe wzmianki o Bytnicy w archiwach polskich pochodzą z XV wieku, z akt poznańskiego konsystorza. Zapisano tam, że w roku 1429 Książę Wacław Śląski ustanowił lenno na zamku w Bytnicy. Niestety, w chwili obecnej po zamku nie ma śladu, nie ma też wiedzy, gdzie został zbudowany.

W 1469 roku właścicielami części Bytnicy byli Mikołaj i Jan Grünberg oraz bracia Worszen. W 1514 roku jako współdziedzice występują Grünbergowie i Rothenburgowie, a później miejsce Grünbergów zajmuje ród Löbenów. Pod koniec XVIII wieku Bytnica należała do rozległych dóbr księcia Piotra Birona z Kurlandii. Odziedziczyła je córka Wilhelmina, a kiedy zmarła, jej syn z małżeństwa z księciem Hohenzollern-Höningen.

W pierwszej połowie XVI wieku z inicjatywy Rothenburgów, ówczesnych właścicieli włości bytnickich, obok wsi założone zostało miasteczko Nowa Bytnica położone na drodze do kasztelanii krośnieńskiej. Dokument lokacyjny zaginął, ale w źródłach Bytnica wymieniana jest wielokrotnie jako miasto, między innymi w 1550, 1564 i 1575 roku. Późniejsze przekazy mówią już o wsi. Pod koniec wieku XV najazdy Jana II Żagańskiego niszczą miasto. W 1618 roku Bytnicę strawił pożar i od tego roku prawdopodobnie traci prawa miejskie, spadając do rangi wsi. W późniejszych latach Bytnicę wraz z przyległymi terenami nabywa za kwotę 442 000 talarów książę Piotr Kurlandzki z Żagania.

2.3 Środowisko przyrodnicze.

2.3.1 Historia ochrony przyrody na terenie Bytnicy.

W latach 30 na terenie Niemiec obserwuje się wzmożoną działalność w dziedzinie ochrony przyrody. Niestety, na obszarze Bytnicy nie utworzono w okresie przedwojennym rezerwatów ani nie objęto żadnych obiektów jakąkolwiek formą ochrony. Dopiero w okresie powojennym założono jeden powierzchniowy pomnik przyrody (wyspa). Utworzono jedną strefę ochronną gniazda (orzeł bielik) oraz jeden użytek ekologiczny (2002r.).

2.3.2 Walory przyrodniczo – leśne.

Tereny równe dominują. Należą do nich równiny rzeczne plejstoceny i holoceny, równiny sandrowe, równiny dennomorenowe oraz torfowiska i obszary bagienne.

Na wschód od miejscowości Bytnica umiejscowiona jest morena czołowa „Łysa Góra”, która osiąga wysokości 122,2 m n.p.m. i nazywane jest także „Ruską Górką”. Przy dobrej widoczności można dojrzeć z jej szczytu Zieloną Górę, odległą w linii prostej o około 30 km.

- **Rzeki**

Teren całej gminy Bytnica położony jest w zlewni rzeki Odry. Lokalnie dominuje zlewnia rzeki **Białej** (zwanej także Bielą lub Lińską Strugą), obejmując środkową i zachodnią część obiektu. Odpływ odbywa się w ogólnym kierunku południowym i południowo-zachodnim. Zbudowana jest z utworów piaszczystych, a w części południowo-zachodniej miejscami z glin zwałowych. Rzeźba terenu w zlewni na ogół jest równinna, jedynie większe deniwelacje występują na działach wodnych, biegnących przez pagórki morenowe i kemowe. Sieć rzeczna jest zagmatwana, często o trudnym do ustalenia kierunku odpływu. W dolinach i obniżeniach terenu występują liczne mokradła,

które często są zmeliorowane. Zlewnia jest zalesiona. Rzeka *Biała* (**Biela**) swój bieg rozpoczyna z Jeziora Kokno w Bytnicy, płynie przez Jeziora Bytnickie i Głębokie, we wsi Struga przepływa na teren Gminy Krosno Odrz.. Odwadnia środkową i południowo-zachodnią część obrębu Grabina. *Lińska Struga* jest ciekim odwadniającym tereny należące do Nadleśnictwa Krosno, jednak jej źródła są zasilane przez wody z podmokłych terenów na północ od Bytnicy (obszar „Łąk Bytnickich”), które zbierają wody ze znacznej części terenu Gryżyny.

- **Jeziora**

W zachodniej części Bytnicy występuje ciąg jezior polodowcowych, które związane są z rzeką Białą. Pierwszym z nich, położonym w Bytnicy, jest Jezioro Kokno, z którego bierze początek rzeka Biela. Drugim, nieopodal Bytnicy jest Jezioro Bytnickie. Akweny te charakteryzują się dużym wskaźnikiem zładowienia, sukcesja roślinna jest zaawansowana, tym bardziej, że w ostatnich kilkudziesięciu latach poziom wody w jeziorach się obniżył. Kolejnym jeziorem w ciągu rzeki Białej jest Jezioro Głębokie, które jest największym zbiornikiem wodnym na obszarze gminy Bytnica. Dalej, przy oddziałach 81 – 83 zlokalizowane jest śródlęgne jezioro zagospodarowane na staw hodowlany:

- **Jezioro Bytnickie** (J. Środkowe) – powierzchnia 53,4 ha, maksymalna głębokość 2,4 m. Zlewnia Biała. Nr 51 wg Atlasu jezior Polski tom I (JAŃCZAK red. 1996). Wody biologicznie II klasy czystości, fizyczno-chemicznie III klasy. Jezioro przepływowe z wymianą wody co 19 dni, eutroficzne.

- **Jezioro Głębokie** – powierzchnia 74,3 ha, maksymalna głębokość 2,6 m. Zlewnia Biela. Nr 52 wg Atlasu jezior Polski tom I (JAŃCZAK red. 1996). Jezioro przepływowe.

- **Jezioro Kokno (Kuchenne, Kolno, Bytnickie)**

pow. ok. 33,4 ha, objętości 374,9 tys. m³ i średniej głębokości 1,1 m. Jezioro przepływowe (rzeka Biela). Położone w centrum wsi Bytnica. Silnie zeutrofizowane i płytkie jezioro, błyskawicznie zarasta roślinnością wynurzoną i zanurzoną.

Jez. Bytnickie, Głębokie, Kokno – posiada wody III klasy czystości oraz NON podatności na degradację;

- **Drzewostany**

Bytnica jest miejscowością leśno-rolniczą o wysokich walorach turystycznych i klimatycznych wynikających z bardzo wysokiej lesistości (76,36% dla obrębu Bytnica przy prawie 80% dla gminy) i są południowo-wschodnią częścią kompleksu Puszczy Rzepińskiej.

Lasy leżą w strefie lasów mieszanych środkowoeuropejskich, w zasięgu naturalnego występowania następujących gatunków drzew leśnych:

- drzewa iglaste: cis pospolity (*Taxus baccata*), sosna zwyczajna (*Pinus sylvestris*),
- drzewa liściaste: brzoza brodawkowata (*Betula pendula*), brzoza omszona (*Betula pubescens*), buk zwyczajny (*Fagus sylvatica*), dąb bezszypułkowy (*Quercus petraea*), dąb szypułkowy (*Quercus robur*), grab zwyczajny (*Carpinus betulus*), jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior*), klon polny (*Acer campestre*), klon zwyczajny (*Acer platanoides*), klon jawor (*Acer pseudoplatanus*), lipa drobnolistna (*Tilia cordata*), olsza czarna (*Alnus glutinosa*), wiąz górski (*Ulmus glabra*), wiąz polny (*Ulmus minor*), wiąz szypułkowy (*Ulmus laevis*).

Głównymi komponentami składu gatunkowego lasów bytnickich są gatunki rodzime, przede wszystkim sosna zwyczajna. Mniejsze powierzchnie zajmują gatunki liściaste, ważniejsze z nich to: dąb bezszypułkowy, dąb szypułkowy i buk zwyczajny. Część z nich to relikty zadrzewień przystosowanych lub parkowych na dawnych enklawach śródleśnych, obecnie wchłoniętych przez las. Stare parki i stare cmentarze, jako cenne miejsca występowania rzadkich i obcych gatunków drzew i krzewów wymagają pielęgnacji ze względu na ich dydaktyczne i kulturowe znaczenie.

Po 1945 roku wiele zalesień powstało w wyniku słabych samosiewów porolnych, takich gatunków jak sosna, brzoza czy olsza. Duże połacie lasów na północ od Bytnicy to zalesienia na pożarzyskach. Występują tu siedliska zniekształcone, które powstały w wyniku zubożenia gleby w materię organiczną oraz w wyniku wielkoobszarowych odnowień wyłącznie sosną

Część drzewostanów powstawała w wyniku słabych samosiewów na gruntach porolnych, takich gatunków jak sosna, brzoza czy olsza. Podstawowym i zdecydowa-

nie dominującym gatunkiem lasotwórczym jest aktualnie sosna, która zajmuje 93,43 % powierzchni leśnej. Drugim pod względem zajmowanej powierzchni gatunkiem jest brzoza – 1,97 %, trzecim dąb – 1,75 %, a czwartym olsza – 1,42 %.

2.3.3 Użytki ekologiczne.

Użytkami ekologicznymi są zasługujące na ochronę pozostałości ekosystemów mających znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej. Są to: naturalne zbiorniki wodne, śródpolne i śródleśne oczka wodne, kępy drzew i krzewów, bagna, torfowiska, wydmy, płaty nie użytkowanej roślinności, starorzecza, wychodnie skalne, skarpy, kamieńce, siedliska przyrodnicze oraz stanowiska rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, ostoje zwierząt oraz miejsca ich rozmnażania.

W bliskim sąsiedztwie granic miejscowości Bytnica znajduje się jeden użytek ekologiczny. Jest to zarastające torfowisko niskie na skraju którego znajduje się gniazdo orła bielika.

Niżej podana lokalizacja z opisem.

Lp	Nr rej. Woj.	Nr zarz. Data	Dz. Urz. Woj. poz.	Położenie		Pow. (ha)	Opis obiektu, kate- goria gruntu, walory przyrodnicze, zagro- żenia
				Oddz. Poddz	Gmina		
Obręb - Grabin							
1	39	5/2002	nr 44/2002 poz. 554	153g 154i	Bytnica	3,58	„Pod Orłem” E-N, zarastające tor- fowisko niskie

2.3.4 Strefy ochrony.

W lasach otaczających Bytnicę znajduje się jedno gniazdo z utworzoną dla niego strefą ochronną. Jest to gniazdo orła bielika *Haliaeetus albicilla*. Strefa ochrony całorocznej 10.63 ha. Gniazdo znajduje się na 125 letniej sośnie. Rok założenia strefy 1984. Populacja gatunku jest stabilna i gniazdo jest systematycznie zasiedlane.

Gniazdo orła bielika

Orzeł bielik atakujący rybę

2.3.5 Pomniki przyrody.

Pomniki przyrody są jednymi z cenniejszych elementów naszej przyrody. Zaliczamy do nich pojedyncze twory takie jak: drzewa i krzewy o szczególnie okazałych rozmiarach i wieku, głazy, skałki, aleje drzew oraz różne małe powierzchnie np. źródła, źródliska, wodospady. Na terenie Bytnicy znajduje się jeden zarejestrowany powierzchniowy pomnik przyrody. Jest to wyspa na Jeziorze Głębokim, a na niej kolonia czapli siwej i kormorana czarnego. Na wyspie znajdują się również ruiny poniemieckiego ornitologicznego punktu obserwacyjnego.

Dane dotyczące wyspy:

Lp	Nr rej. woj.	Zarz. Data	Dz. Urz. Woj. Data	Położenie		Opis obiektu					
				Oddz. Poddz.	Gmina I-ctwo	Rodzaj	Wiek	Stan zdrowot	Zagrożenie	Pow ha	
1	680	31/85		120 l	Bytnica Biała Struga	Wyspa	-	-	-	1,75	Usytuowany na wyspie na jez. Głębokim

- **Fauna**

Z ciekawszych gatunków zwierząt na terenie Bytnicy występują (w układzie alfabetycznym): bielik, bocian czarny, bóbr, dudek, gniewosz plamisty, grzebiuszka ziemna, jaszczurka żyworódka, jelonek rogacz, kozioróg dębosz, pijawka, pluszcz, puszczyk, ropucha szara, ropucha zielona, sokół wędrowny, wilk, wydra, zimorodek, żaba moczarowa, żmija zygzakowata (dane literaturowe), żółw błotny, żuraw.

W wodach Bytnickich stwierdzono między innymi występowanie takich gatunków ryb jak: płoć, krasnopiórka, karp, krąp, leszcz, lin, ukleja, wzdręga, szczupak, okoń, węgorz, sum, sandacz.

Ogromna lesistość całego obszaru gminy Bytnica, sprzyjająca historycznemu bytowaniu bardzo dużej liczebności populacji jelenia szlachetnego, którego okres rui zwany **rykowiskiem**, znany jest nie tylko w Polsce lecz także w Europie. Uważane jest to za jedno z większych rykowisk w Europie. Rykowisko w Smolarni cieszy się dużym zainteresowaniem myśliwych zagranicznych, a także przyrodników.

Poza jeleniem w naszych lasach występuje dzik, sarna, daniel, lis, tchórze, kuny, jenoty, norki amerykańskie, szop pracz, piżmaki, zające, słonki, grzywacze i wiele innych zwierząt.

Na jeziorach i rzeczkach spotkać można łabędzie, kaczki, łyski, perkozy, czaple, rybołowa, przelotem dzikie gęsi i wiele innych ptaków.

Poniżej zamieszczono zdjęcia najcenniejszych z nich występujących w okolicy Bytnicy.

Wilk europejski *Canis lupus*

Jelonek rogacz *Lucanus cervus*

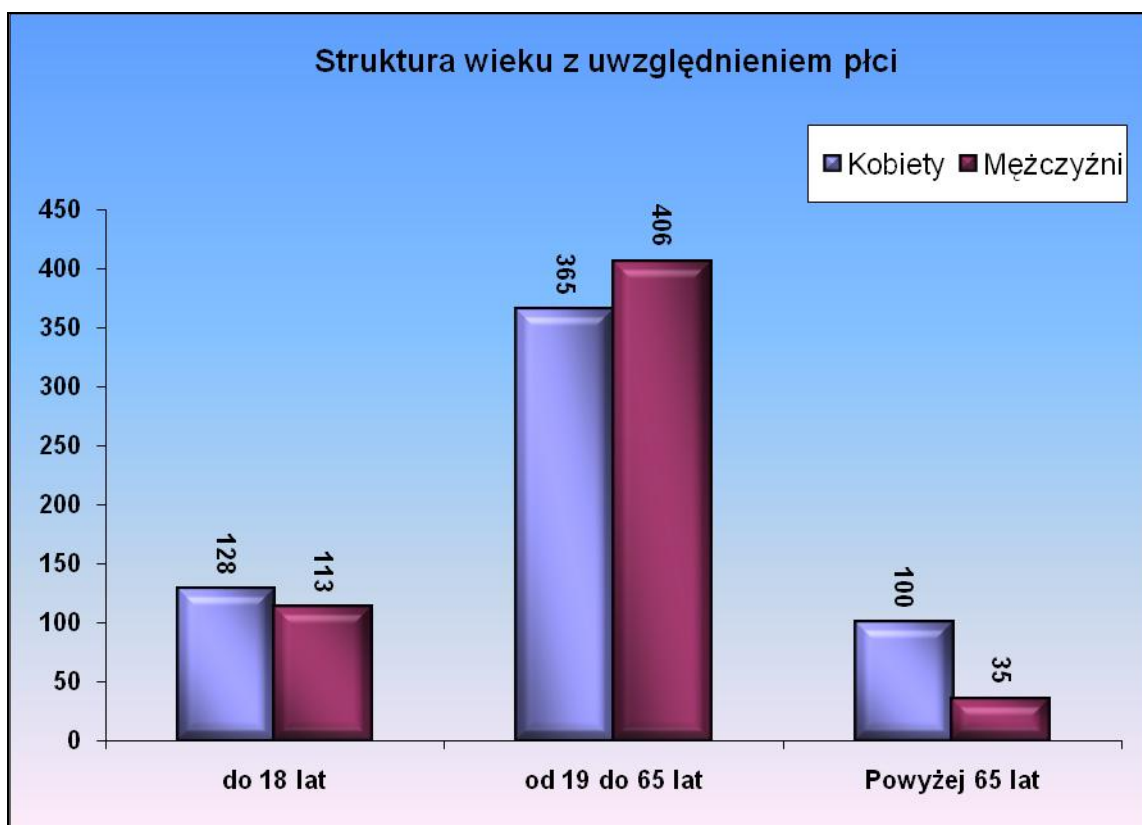

3 Analiza zasobów miejscowości.

3.1 Inwentaryzacja zasobów społecznych.

3.1.1 Ludność.

Liczba mieszkańców miejscowości Bytnica (razem z przysiółkami) wynosi 1147 osób, w tym 593 kobiety i 554 mężczyźni. W ogólnej liczbie mieszkańców 1125 osób stanowią mieszkańcy stali, a 22 czasowi. Struktura wieku przedstawia się następująco: osoby w wieku przedprodukcyjnym (do 18 lat) – 241, osoby w wieku produkcyjnym (od 19 do 65 lat) – 771, osoby w wieku poprodukcyjnym (pow. 65 lat) – 135.

Rys. 1. Struktura wieku mieszkańców z uwzględnieniem płci.

3.1.2 Szkolnictwo.

Na terenie wsi Bytnica funkcjonuje Zespół Edukacyjny w skład, którego wchodzi przedszkole, szkoła podstawowa i gimnazjum.

L.p.	Nazwa placówki	Liczba oddziałów	Liczba dzieci	Pracownicy pedagogiczni	Pracownicy obsługi i administracji
				(w osobach)	
1.	Publiczne Przedszkole w Bytnicy	2	34	3	1
2.	Szkoła Podstawowa w Bytnicy	6	97	8	11
3.	Gimnazjum w Bytnicy	5	94	13	

3.1.3 Sport i kultura.

Spółeczeństwo wsi Bytnica charakteryzuje się dużą aktywnością i zaangażowaniem w tworzeniu wizerunku swojej wsi. Tworzą go osoby przedsiębiorcze, operatywne i otwarte na wszelkiego rodzaju innowacje. Przejawia się to licznymi udziałami mieszkańców w życiu kulturowym wsi.

Bytnica jest sołectwem, które pomimo braku funduszy i przystosowanych do tego celu miejsc, aktywnie tworzy swoją kulturę i życie społeczne. W sołectwie funkcjonuje kilka organizacji, które poprzez swoją pracę i zaangażowanie aktywizują życie społeczne wsi. Są to:

1. Ochotnicza Straż Pożarna,
2. Klub Sportowy Drzewiarz,
3. Biblioteka Publiczna,
4. Stowarzyszenie Inicjatyw Lokalnych „Bytnica”.

Każda z wyżej wymienionych organizacji ma swój znaczący wkład w tworzenie kultury Bytnicy.

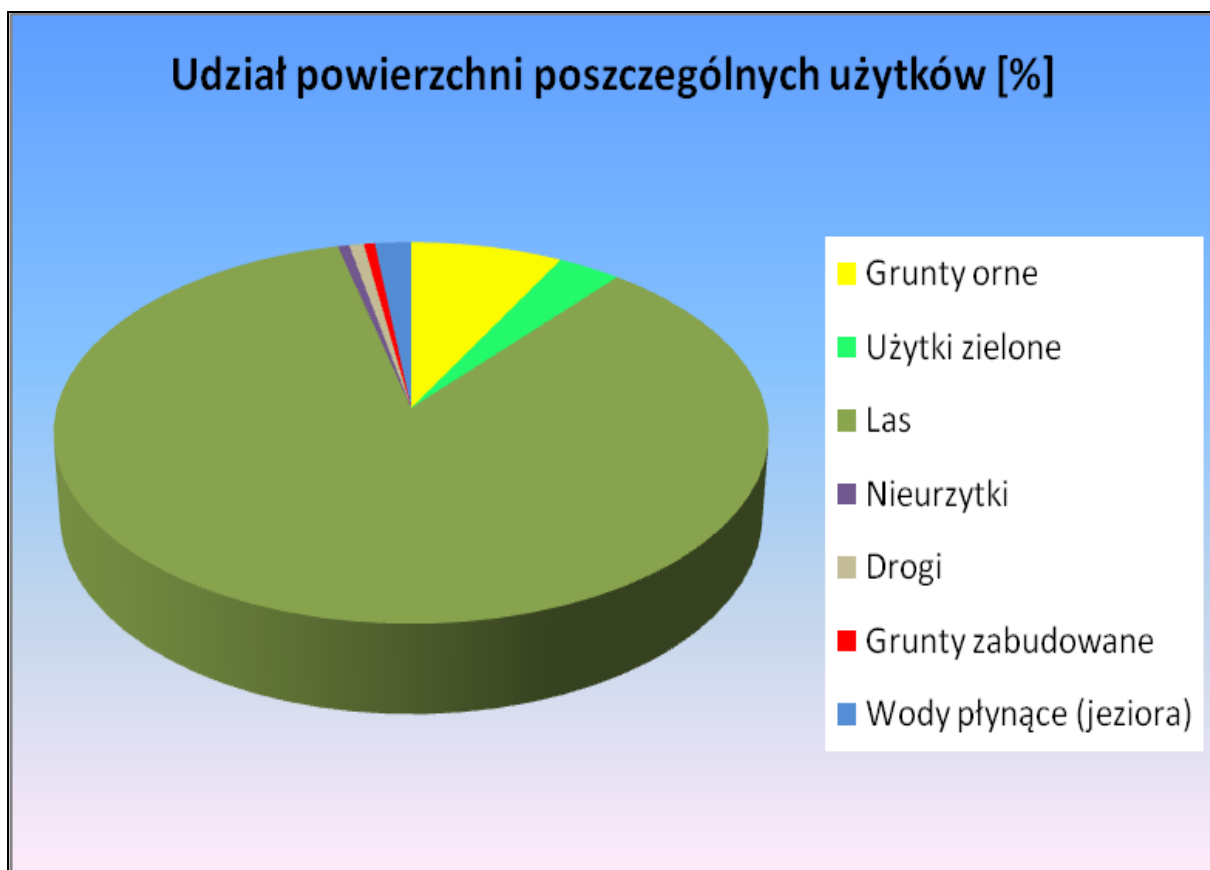
Potencjał ludzki tworzą osoby mające konkretne założenia. Z pełną stanowczością realizują swoje zamiary, są przedsiębiorczy i zaangażowani w rozwój społeczno – gospodarczy sołectwa. W listopadzie 2007 r. z inicjatywy lokalnej grupy powstało Stowarzyszenie Inicjatyw Lokalnych „Bytnica”, którego głównym celem działania jest praca na rzecz społeczności i infrastruktury lokalnej.

Na stałe w kalendarz wpisane są wspólnie przedsięwzięcia oraz festyny. Tradycją stały się wyjazdy nad morze czy do teatru. Do imprez odbywających się rokrocznie można zaliczyć również Majówkę organizowaną w pierwszych dniach maja, Andrzejki, . Każda z wymienionych imprez ma swoją historię oraz wnosi znaczący wkład w tworzenie niematerialnego dziedzictwa kulturowego sołectwa.

3.2 Inwentaryzacja zasobów infrastrukturalnych.

3.2.1 Grunty.

Grunty na obszarze obrębu Bytnica nie odbiegają strukturą w stosunku do całości obszaru Gminy. Największą powierzchnie zajmuje las i grunty zadrzewione oraz zakrzewione.

Rys. 2. Struktura gruntów w obrębie Bytnica.

Obszar użytkowany rolniczo to głównie grunty orne. Struktura bonitacyjna gleb jest bardzo słaba. Przeważają grunty klas V i VI, podobną tendencją charakteryzują się użytki zielone.

3.2.2 Drogi.

Przez teren Bytnicy przebiegają dwie drogi powiatowe Mające kluczowe znaczenie dla komunikacji i transportu. Droga Nr 1157F Krosno Odrzańskie – Bytnica – Węgrzynie oraz Nr 1158F Drzeniów – Bytnica – Grabin – Przetocznica. Mniejszych rangą dróg gminnych biegnących przez obszar Bytnicy jest osiem: Bytnica – Dobroszlów, Bytnica – Głębokie – Radnica, Bytnica – Budachów, Bytnica – Drzewica, Stacja PKP – Droga Powiatowa, Bytnica – Ustronie, Głębokie – Droga Powiatowa, Kosobudz – Bytnica.

3.2.3 Gospodarka wodno – ściekowa.

W miejscowości Bytnica ma siedzibę Gminny Zakład Gospodarki Komunalnej odpowiadający za gospodarkę wodno – ściekową na terenie całej Gminy. Całość miejscowości Bytnica jest skanalizowana. Ścieki odprowadzane są do wiejskiej oczyszczalni w Bytnicy, która docelowo ma oczyszczać ścieki zbierane także z innych miejscowości. Na włączenie do systemu kanalizacyjnego oczekuje przysiółek Głębokie, w którym istnieje już wybudowana infrastruktura. Na terenie miejscowości oraz przysiółków firma zapewnia odbiór odpadów ściekowych pojazdem asenizacyjnym.

3.2.4 Gospodarka odpadami.

Obsługę mieszkańców w zakresie gospodarki odpadami na terenie miejscowości prowadzą trzy firmy, posiadające zezwolenie odbiór i transport odpadów na terenie gminy Bytnica. Dwie z nich zapewniają odbiór odpadów stałych, w tym także odpadów zbieranych selektywnie, odpadów wielkogabarytowych i zużytego sprzętu elektronicznego.

4 Kierunki Rozwoju.

Rozwój i odnowa obszarów wiejskich to jedno z najważniejszych wyzwań, jakie stoi przed Polską w dobie integracji z Unią Europejską. Zasadniczym celem wsi Bytnica jest wzmocnienie działań służących niwelowaniu istniejących dysproporcji w sferze rozwoju obszarów wiejskich w stosunku do terenów stojących wyżej w hierarchii rozwoju.

Programy rozwoju wsi są częścią składową prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego działań zmierzających do poprawy sytuacji gminy oraz sprzyjające długofalowemu rozwojowi gospodarczemu kraju, jego spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej.

Koncepcja rozwoju i odnowy wsi zakłada podejmowanie na tych terenach zróżnicowanej działalności gospodarczej, kształtowanie jej w sposób zapewniający zachowanie walorów środowiskowych i kulturowych, poprawę warunków życia poprzez rozwój infrastruktury oraz zapewnienie mieszkańcom dostępu do usług, a także rozwój funkcji kulturowych i społecznych.

Odnowa wsi Bytnica polegać będzie na:

- 1) remoncie i modernizacji świetlicy wiejskiej,
- 2) utworzeniu Centrum Kultury,
- 3) utworzeniu ogródków jordanowskich w okolicy Remizy Strażackiej i Centrum Kultury,
- 4) renowacji chodnika „na Starej Bytnicy”,
- 5) uporządkowaniu parku po byłym „niemieckim cmentarzu”,
- 6) oczyszczeniu jeziora wraz z utworzeniem ścieżki wokół niego,
- 7) ułożeniu chodnika na stację PKP,
- 8) budowie kompleksu boisk (kort tenisowy, boisko do koszykówki, siatkówki, i piłki nożnej),
- 9) modernizacja dróg dojazdowych do osiedli i przysiółków,
- 10) zakończenie kanalizacji wsi Głębokie
- 11) odtworzenie i zagospodarowanie kąpielisk przy jeziorach

Słabo rozwinięta infrastruktura techniczna i społeczna wsi stanowi jedną z najważniejszych barier rozwoju Bytnicy, zarówno pod względem społecznym, jak i gospodarczym. Wychodząc naprzeciw w/w problemom zostaną podjęte działania, które w znacznym stopniu przyczynią się zacierania dysproporcji między wsią a miastem. Zaplanowane w ramach niniejszego programu inwestycje będą pełnić funkcje administracyjne, kulturalne, rekreacyjne i sportowe. Istotnym elementem działań w ramach programu będzie pobudzenie aktywności środowisk lokalnych oraz stymulacja współpracy na rzecz rozwoju i promocji wartości związanych z miejscową specyfiką społeczną i kulturową. Celami zaplanowanych inwestycji są stworzenie odpowiednich warunków do rozwoju samorządności na szczeblu lokalnym, jego uatrakcyjnienie jako miejsce zamieszkania oraz przeciwdziałanie patologiom społecznym.

Położenie Bytnicy stanowi szansę na rozwój turystyczny miejscowości. Jej walory przyrodniczo – krajobrazowe, architektura wiejska, stanowią podstawę do rozwoju turystyki. Podjęcie tego typu zadań wpłynie w znacznym stopniu na rozwój wsi, co z kolei może wpłynąć na zwiększenie ilości turystów i tworzenie nowych gospodarstw agroturystycznych. Rozwój turystyczny może w znaczny sposób ograniczyć bezrobocie i marginalizację społeczeństwa.

Ograniczeniu wykluczeniu wsi może służyć również aktywizacja społeczno – kulturalna mieszkańców wsi. W celu realizacji powyższych założeń w najbliższym czasie należy podjąć następujące zadania:

- a. remont i modernizacja sali wiejskiej,
- b. utworzenie Centrum Kultury w ramach którego organizowane będą festyny, imprezy integrujące lokalną społeczność,
- c. utworzenie ogródka jordanowskiego dla najmłodszych mieszkańców Bytnicy,
- d. ułożenie chodnika na stację PKP

5 Analiza SWOT.

Mocne strony	Słabe strony
Silna motywacja mieszkańców.	Brak miejsc zabawy dla dzieci (boiska, place zabaw).
Inicjowanie działań społecznych.	Świetlica wiejska do remontu kapitalnego.
Placówki usługowe.	Brak centrum kultury.
Ośrodek zdrowia.	Zły stan infrastruktury drogowej i okołodrogowej (chodniki, ścieżki rowerowe).
Posterunek Policji.	Zły stan fitosanitarny jezior.
Komunikacja PKS i PKP.	Brak zagospodarowania turystycznego jezior.
Piekarnia.	Brak infrastruktury turystycznej, miejsc noclegowych oraz bazy żywieniowej.
Jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej.	Brak publicznych środków finansowych na samodzielną realizację zadań.
Jeziora (wędkarstwo i turystyka).	Brak zagospodarowanego, centralnego miejsca imprez kulturalno-sportowych (Scena, ławki, stoły itp.)
Bogate zasoby przyrodniczo-leśne.	Niedokończona kanalizacja wsi Głębokie.
Organizowanie imprez kulturalnych.	Zły stan dróg dojazdowych do osiedli i przysiółków.
Działki pod zabudowę mieszkalną, letniskową i przemysłową.	
Zakład Przemysłu drzewnego.	
Przemysł leśny (siedziba nadleśnictwa).	
Zespół Edukacyjny (szkoła podstawowa, gimnazjum oraz przedszkole – mieszczące się w zabytkowym budynku).	
Wodociąg.	
Kanalizacja.	
Oczyszczalnia ścieków.	
Wysoki poziom promocji (strony WWW, materiały promocyjne itp.)	

6 Zadania priorytetowe

1. Dostosowanie dokumentacji projektowej adaptacji budynku z przeznaczeniem na centrum kultury.
2. Remont obiektów przeznaczonych na Ośrodek Kultury (remont kapitalny obiektu, wymiana okien i drzwi, konserwacja dachu, schodów oraz balkonu, wydzielanie pomieszczeń – ścianki działowe, przebudowa sanitariatów, wymiana instalacji elektrycznej, sanitarnej i C.O. itp.).
3. Remont kapitalny świetlicy wiejskiej w Bytnicy.
4. Przystosowanie terenu wokół w/w obiektów na cele kulturalne i rekreacyjno-sportowe (budowa sceny, ławek, stołów, wytyczenie i utwardzenie ścieżek, obsadzenie zielenią, budowa zewnętrznej instalacji wodnej i elektrycznej)